

Stichting Thomas Bouwprojecten
The Thomas Foundation for Building Projects

PROJECTNIEUWS 2000-2



Kamalapuram: Opening kindertehuis (foto achterzijde)

Secretariaat/Secretariat:
Stelt 1
5521 HA Eersel
tel/fax 0497-513598
e-mail turhel@hetnet.nl

Projectleider/Projectmanager:
Ir. J.A.M. Schiebroek
Schadewijk 3, 5521 NN Eersel
telefoon 0497-513167
fax 0497-512434
e-mail StThomas@hetnet.nl

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te
Eindhoven onder S 41092542.
On the registers of the Chamber of Commerce under
no. S 41092542.
Bank: Rabo Geldrop rekeningnr./accountno.
14.93.08.787.

BESTUURSinFORMATIE.

We hebben u in het vorige Projectnieuws bericht over ons streven om het werk in India te continueren door nieuwe projectleiders aan te trekken. U heeft toen kennisgenomen van de reiservaringen van Anne Reijenga, een van de nieuwe projectleiders.

In dit Projectnieuws kunt u het reisverslag lezen van Henk van Wunnik. Ook hieruit blijkt dat de eerste indrukken van India overweldigend zijn geweest en ook dat er een vakgenoot met Hans is meegereisd.

De kennismaking met het werk van de Stichting in India zelf, levert ongetwijfeld een bijdrage aan de inhoudelijke besprekingen tijdens het inmiddels gestarte projectleidersoverleg.

In januari gaat Joop Verwey met Hans mee.

In het komende jaar zullen de projectleiders tot een onderlinge taakverdeling komen. Wij zullen u op de hoogte houden.



Op weg naar verbetering: Turayur toiletten (bestaande situatie)

Reisverslag Henk van Wunnik en Hans Schiebroek

Van 2 tot 17 september 2000 door Henk van Wunnik; aankomend projectleider:

India. Een naam van een groot land en een heleboel moeilijk uit te spreken plaatsnamen.

Ik wist niet of nauwelijks waar ze lagen en zeker niet wat ik me daarbij voor moest stellen.

Je moet er geweest zijn om te weten wat India is en wat er schuilgaat achter al die plaatsnamen.

Net als Anne Reijenga ben ook ik gevraagd om in de toekomst Hans te gaan assisteren bij zijn werk als projectleider van de Stichting Thomas bouwprojecten. Ook voor mij is het de eerste keer dat ik naar India ga. Gedurende de reis ben ik onder de indruk gekomen van wat een man allemaal kan verzetten en van de zin van de werkzaamheden van de Stichting.

Heel comfortabel stegen we op zaterdag 2 september op in Zaventem, negen uur en een kwartier later (en 8000 km verder) landen we in een andere wereld. Nu de klok nog even drie en een half uur vooruit zetten.

Een land, immens groot, waar de afstanden niet in kilometers maar in reistijd worden uitgedrukt.

In die veertien dagen heb ik maar een heel klein stukje gezien. Voorwaar een heel verschil met onze belevingswereld. Een geweldige historie en cultuur, waar ons vlakke land maar schril bij afsteekt, maar ook een land met een immense bevolkingproblematiek. Meer dan een miljard mensen en nog steeds snel groeiend in bevolkingsaantal.

Eerste indrukken.

De eerste indrukken bij aankomst zijn verwarrend: enerzijds de geweldige drukte bij het vliegveld, ook al was het half twaalf in de avond. De opdringerigheid waarmee iedereen je wil helpen (uiteraard tegen betaling) en dan de ontvangst door de zusters, die hartverwarmend is. Naast de menselijke drukte is er de verkeerschaos waar je snel deelgenoot van wordt en die de komende weken telkens weer mijn verwondering wekt in de zin dat we het steeds weer overleefd blijken te hebben. Aan de andere kant zal de komende tijd ook duidelijk worden dat India een smerig land is. De eerste dag was het wat mij betreft al raak. Alleen moeten we dan niet denken aan milieuvervuiling, uitstoot CO₂ en zo, want daarbij kunnen wij en zeker de Amerikanen nog een voorbeeld nemen aan dit land. (Ergens las ik dat de gemiddelde Amerikaan evenveel milieuvervuiling produceert als 87 mensen in India.)

Het zijn vooral de (on)hygiënische toestanden waar wij niet tegen bestand zijn. Het feit dat iedere grote rivier een open riool is kennen wij nog slechts uit de geschiedenisboekjes. Dan ook wordt de noodzaak van de toiletgebouwen die de Thomasstichting daar realiseert heel duidelijk. Je moet eerst zo'n klas hebben zien afmarcheren om en masse uit de broek te gaan op een braakliggend stukje grond om te weten dat je daarmee moet beginnen.

In die zin groeit er ook steeds meer bewondering voor de zusters, die zich inzetten voor verbetering van de leefomstandigheden door te voorzien in opleiding, medische zorg en sanitaire voorzieningen. Ze hebben momenteel ca. 90 locaties waar zij hun werk doen, een aantal dat gestaag toeneemt, evenals het aantal zusters. Dit jaar hadden zij ongeveer dertig novicen.

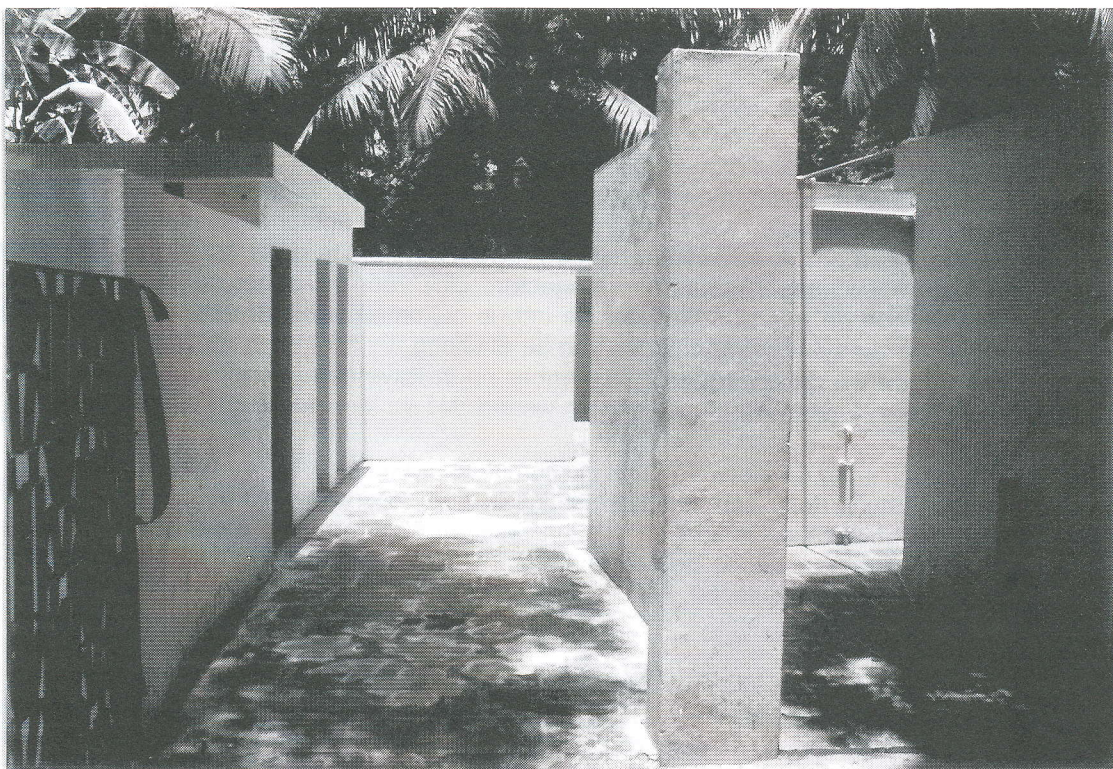
Uiteraard hebben we ook kennisgemaakt met een stukje cultuur zoals de tempelcomplexen in Kancheepuram. Indrukwekkend ook was de eeuwenoude tempelwagen die we daar zagen staan.

Kennismaking met het werk van de Stichting.

Voor mij was het voornaamste doel van de reis het kennismaken met het werk van de Stichting en nu eens niet op papier maar in werkelijkheid. Kennismaken met het land en kennismaken met de mensen: de zusters, die wij uiteindelijk faciliteren; de mensen die daar het werk uitvoeren en last but not least de kinderen waarvoor we uiteindelijk bouwen. Ik heb het bestaan om er eentje een kusje te geven, ze zijn zo aanhankelijk. Nou ik heb het geweten! Hele rijen verdrongen zich en elk handje dat je ze gaf werd gegrepen door tien of twintig kleine handjes, die niet meer loslieten.

Ik kan nog veel meer vertellen over India maar zoals gezegd moet je er geweest zijn. Elke foto, die je daar neemt is maar een klein stukje van de werkelijkheid. De geur, de kleur, het lawaai, de beweging, het geluid ontbreekt. En je moet iets weten van de vele geloven (zoals het Hindoeïsme), van de fantastisch cultuur, de historie en de politiek om dat land te leren kennen.

Een betere gids dan Hans kan ik me niet wensen. De liefde voor het land maar vooral voor de mensen daar heeft hij aan mij weten over te dragen. En daar ben ik hem dankbaar voor.



4)

Avadi: gerenoveerde toiletten.



Damaracherla: schoolgebouw.

Avadi, Lucia's home for children (zie foto blz. 4).

Op zondag 3 september bezoeken we Avadi en kunnen het nieuwe toiletgebouw officieel openen. Daarna worden we onthaald in de boarding met zang en dans. Verder hebben we de locatie van twee nieuw te bouwen toiletgebouwen bij de meisjesschool in kaart gebracht, inclusief de plaats van de noodzakelijke septic-tanks. Ook de bestaande toiletten moeten nodig gereviseerd worden, dus daar hebben we een opname gemaakt van de noodzakelijke werkzaamheden. Voor het schilderwerk van de boarding zal de aannemer een prijs opgeven, zodat ook dit in uitvoering kan komen.

P.T.Parru (zie foto blz. 6).

Maandag 4 september vertrekken we met de trein in noordelijke richting, een dagreis ver. 's Avonds laat komen we aan. Met de schoolbus onderweg naar het klooster maken we nog even kennis met de rook, die een lijkverbranding met zich meebrengt. De volgende ochtend is er het gebruikelijke appèl om daarna het uitgevoerde schilderwerk te inspecteren. De uitvoering is ietwat kliederig temeer daar ze niet gewend zijn om zaken af te dekken. Onze rollers kennen ze ook niet maar die zijn ook niet voorhanden en wat een boer niet kent

De afvoer van de septic-tank die inmiddels is gerealiseerd, werkt in onvoldoende mate. Aanwijzingen gegeven om het euvel van onvoldoende afschot op te lossen. Voor een betere toegankelijkheid van de toiletgebouwen worden plannen besproken om een verhard pad aan te leggen. Ook is er behoefte aan verbetering van zowel de toegang van de boarding als van het klooster en is er dringend behoefte aan bedden in de slaapruijnte van het onderwijzend personeel.

's Avonds is er overleg i.v.m. de activiteiten van de Vrienden van P.T.Parru.

Damaracherla (zie foto blz. 4).

Op woensdag 6 september verlaten we P.T.Parru weer om met de trein naar Damaracherla te gaan. Nu is het maar 3 uur met de trein en een heel stuk in de bus. Ook hier weer de hartelijke ontvangst. Het is al laat en het licht valt regelmatig uit maar voor we gaan slapen krijgen we een kaarsje en een doosje lucifers voor het geval het licht weer uitvalt. Veel erger is dat ook de fans uitvallen, waardoor het heel duidelijk wordt hoe warm en vochtig het is.

's Morgens het inmiddels bekende ritueel van het appèl, met z'n engelse trekjes en het volkslied in het Hindi. Het schoolgebouw is inmiddels gestukadoord. Dat kunnen ze als de besten. Het ziet er nu allemaal weer netjes uit. De school is al in vol bedrijf en het wordt nu zaak om ook de verdieping gerealiseerd te krijgen. Het hele terrein is omvangrijk genoeg om bv. bomen aan te planten maar dan is een ommuring noodzakelijk omdat anders de geiten en de loslopende buffels snel weer al het werk teniet zouden doen. Om op termijn eigen inkomsten te hebben zijn dit wel zeer gewenste infrastructu-rele voorzieningen. Op vrijdag nemen we weer afscheid om met de nachttrein terug te gaan naar Chennai. Een onvergetelijke belevenis waar je veel meer over zou kunnen schrijven.

Chennai (voorheen Madras).

Op zaterdag 9 september hebben we in het Thomas-hospital overleg met Fr. D' Souza en Alex Jacob vnl. over de aanbesteding van het hostel in Vandavasi, de opstart van dit werk en het toezicht erop. Verder hebben we de nabijgelegen Thomasmount bestegen en zo een goede indruk gekregen van de omvang van Chennai.

Vandavasi (zie foto blz. 6).

De rest van onze reis gaat per auto. Zondag 10 september vertrekken we via Kancheepuram naar Vandavasi. Het grote project van de bouw van een hostel vergt nog was pas- en meetwerk i.v.m. een aanwezige hoogspanningsleiding. Het eind van het verhaal is dat het gebouw wat anders gesitueerd wordt dan oorspronkelijk de bedoeling was. Het programma van eisen wordt nog een keer goed doorgenomen want als ze eenmaal aan het bouwen zijn dan kan dat niet meer. Ook de dringende werkzaamheden aan toiletten en droogplaats vragen hun aandacht.

Biridur.

Maandag 11 september bezoeken we Biridur. De omheining aan de voorzijde van dit ca 20 hectaren groot terrein is inmiddels gereed. Nu nog de overige omrastering! De zusters zelf zijn druk bezig met egalisatie van het terrein, de noodzakelijke waterputten en met de uitbreiding van het bejaardenhuis (waar de fundering al gereed ligt). We hebben ook de reeds gerealiseerde aanplant bezocht waarbij de zusters vlot, met opgestroopte habijten door het plaatselijk riviertje banjeren. 's Avonds keren we weer terug naar Vandavasi.



6)

Patsalatadiparru : kindertehuis en kloostergebouw opnieuw geschilderd.



Vandavasi : bouwterrein hostelgebouw.

Tirumalpadi.

Dinsdag 12 september bezoeken we de school in Tirumalpadi alwaar heel duidelijk behoefte is aan een toiletgebouw. Hier werd afgemarcheerd naar dat braakliggend veldje!

Het bouwen van een toiletgebouw is nu zeer gewenst, daar er inmiddels een verdieping op de school is gezet. De vloeren waren net gestort toen we daar waren.

Chetpet.

Op diezelfde 12 september bezoeken we ook de school in Chetpet. Het dak van de school is vernieuwd en wordt nu officieel opgeleverd. Wat me hier altijd bij zal blijven zijn de whisky met frites die we hier nuttigden bij Fr. Kuriakose. Smaakte voortreffelijk. 's Avonds in het donker weer terug naar Vandavasi.

Cheyar.

Woensdag 13 september, wat vliegt de tijd toch, reizen we af naar Cheyyar. Het keukengebouw nadert zijn voltooiing. Ze zijn bezig met het dak, waarbij de vrouwen de stapels tegels, op hun hoofd, naar boven dragen. Het zou ons nooit lukken. De compound wall is inmiddels gereed. Donderdag gaan we weer terug naar Chennai

Pulicat.

Vrijdag gaat de reis naar Pulicat: een klein vissersplaatsje maar oorspronkelijk ook een VOC-nederzetting in de zeventiende eeuw. Het is verrassend om hier twee kerkhoven te vinden met oud-hollandse teksten. "Hier legt begraven" Behalve de graven herinneren ook een aantal oude gebouwen nog aan die tijd. Het oude fort Gelria, indertijd opgeblazen door de Engelsen is nu helemaal overwoekerd met doornige struiken. We kwamen voor een nieuw te bouwen toiletgebouw en een verdieping op de school. Uitbreiding is hard nodig want een van de klassen telde 110 leerlingen! Bovendien zaten er nog de nodige leerlingen in gangen en op bordessen. Kortom de ruimtenood was groot. Er zou nu weer de mogelijkheid zijn om een braakliggend stuk grond aan de ingang van het dorp te verwerven. Ondanks alle mooie papieren met heel veel handtekeningen zal eerst vastgesteld moeten worden of het inderdaad in eigendom te krijgen is. Dan veranderen weer alle plannen want dan komt er een nieuwe muur rond dit terrein. Voor de zekerheid hebben we dat alvast ingemeten, en het toiletgebouw en de uitbreiding van de school kunnen dan veel beter hier gerealiseerd worden. Dus nog even afwachten of er helderheid komt over dat stuk grond.

De terugreis was een verhaal op zich. In het donker dwars door Chennai. Een heleboel auto's blijken dan nauwelijks verlichting te voeren en fietsers en riksja's al helemaal niet. Stoplichten zijn er kennelijk om genegeerd te worden. Kortom af en toe heb ik mijn ogen maar dichtgedaan en een schietgebedje gebeden.

Zaterdag was de rustdag. Wat kleine souvenirs gekocht voor het thuisfront, koffers gepakt en afscheid genomen.

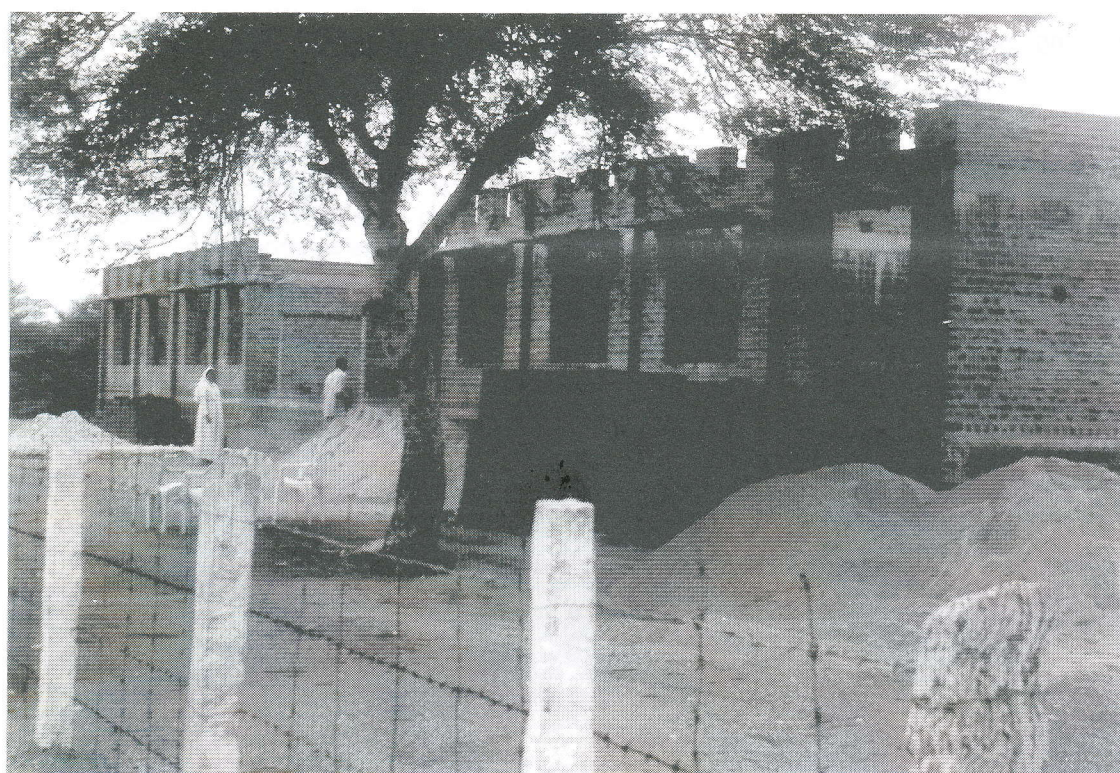
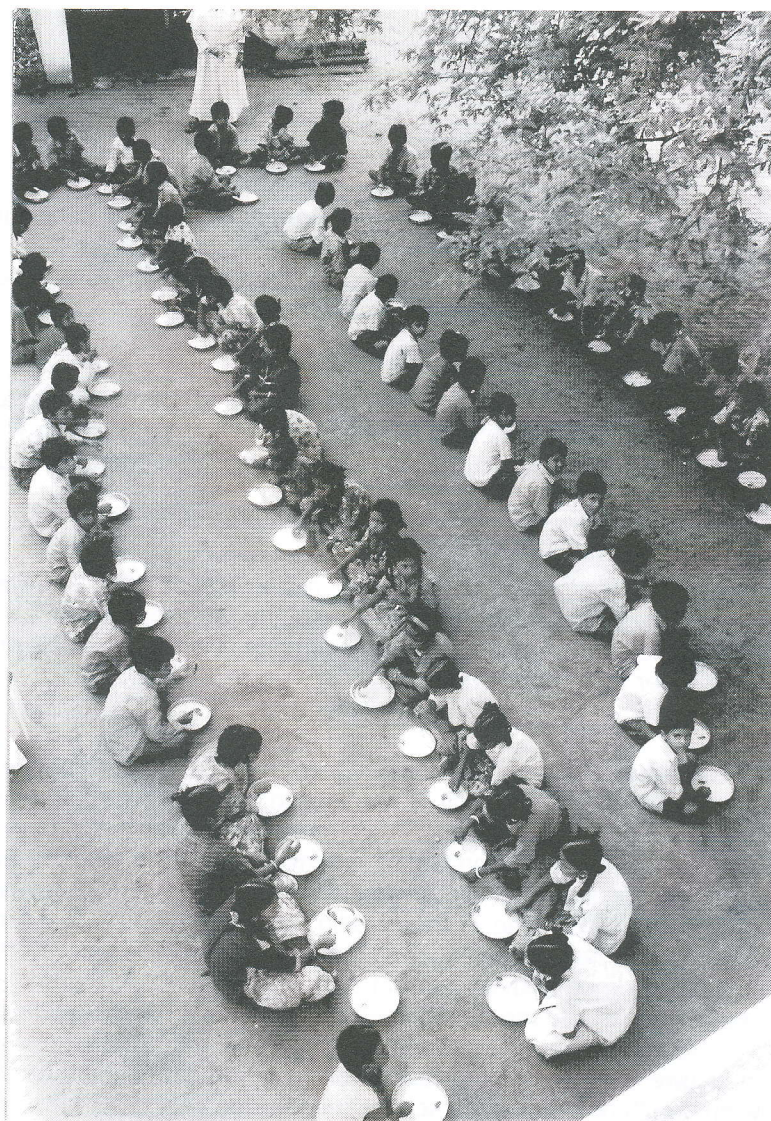
Nawoord.

Je zou veel meer willen en kunnen vertellen over dit land en over de mensen daar. Ik ben wel tot de overtuiging gekomen dat de Thomasstichting uiterst goed werk doet ook al is het vaak maar een druppel op een gloeiende plaat. Ook de manier van werken lijkt me een hele goede. Ter plekke kritisch kijken en discussiëren over de zin en de noodzaak van gewenste gebouwen. Het instandhouden van ooit gerealiseerde gebouwen is iets waar men nu in India niet aan toekomt.

De zorgen van nu zijn té groot om aan de dag van morgen te denken. Wij kunnen ze daar heel goed bij helpen.

8)

Perumalpalayam:
boarding kinderen.



Okkur:
schoolgebouw

Reisverslag van 17 september tot 4 oktober door Hans Schiebroek.

Alleen verder.

Ook met de tweede toekomstige projectleider, die mij 14 dagen vergezelde op mijn reis langs de projecten, was het heel goed samenwerken.

Opgeleid in Delft als bouwkundig ingenieur en sinds kort opgehouden met het betaalde werk, zal Henk, gemotiveerd als hij is, zeker een waardevolle bijdrage gaan leveren aan het projectwerk van de Stichting Thomas bouwprojecten.

Na zijn vertrek, zondag, heb ik een uitgebreid bezoek gebracht aan de "boardingkinderen" in Vepery, gelegen in het centrum van Chennai. Wegens een aanstaand examen zat een picknick er deze keer niet in, maar ondanks dat was het een erg gelukkig samenzijn.

Elambalur, Thiruvananthurai en Perambalur.

Maandag met Zr. Bellarmine per auto naar Elambalur. Daar afgesproken hoe de ziekenkamertjes ingepast zullen worden. Het aantal bejaarden neemt toe, ondanks het feit dat er twee waren overleden (waaronder de engels sprekende anglo-indian lady)

Vanuit Elambalur naar Thiruvananthurai met de in uitvoering zijnde renovatie van het toiletgebouw voor de boardingkinderen, waar ik tevreden over was. Laat in de middag naar Perambalur, waar dringend behoefte is aan een studiezaal voor de vele meisjes. Grond is er niet om iets te bouwen, maar er kan een verdieping op de keuken gebouwd worden.

Nieuwe plaatsen.

Turaiyur.

'sOchtends, op weg naar Turaiyur is er een file: enkele uren eerder is een vrachtwagen frontaal op een bus gebotst. Beide chauffeurs liggen nog in de berm onder een laken. De gewonde buspassagiers zijn inmiddels afgevoerd naar een ziekenhuis. De schuld ligt duidelijk bij de chauffeur van de vrachtwagen. De oorzaak: slaap ? dronkenschap ?

In Turaiyur hebben de zusters een klooster en een school met weer erg veel kinderen (500).

De jongens en meisjes hebben met z'n allen drie toiletten en een urinoir ter beschikking, alles oud, smerig en bouwvallig.

Om hier iets aan te doen hadden de zusters mij natuurlijk naar dit oord gebracht. Ik ben maar weer gelijk het terrein gaan inmeten. Een nieuw toiletgebouw zou voor deze kinderen met hun leerkrachten een geweldige vooruitgang betekenen en daar gaan we weer aan werken.

Perumalpalayam (zie foto blz. 8).

Het bezoek aan Perumalpalayam versterkt mijn overtuiging dat een kindertehuis daar heel erg nodig is. De jongens en meisjes hebben nu alleen een plek om (min of meer) droog te slapen. Sanitaire voorzieningen zijn er niet. De kinderen gaan 'smorgens vroeg voor de grote boodschap gezamenlijk buiten de poort. De jongens aan één kant van de weg (3 meter uit elkaar) en de meisjes aan de andere kant (tussen de bosjes).

De kinderen komen uit erg primitieve dorpen en zijn thuis niet anders gewend. Ze kunnen niet allemaal in hun dorpen blijven wonen omdat daar onvoldoende bestaansmogelijkheden zijn. Deze kinderen zijn voor hun ontwikkeling het meest gediend met een goede schoolopleiding in een behoorlijke woonomgeving.

Nog meer naar het zuiden (zie foto's Okkur op blz. 8 en 10).

De volgende dag van Perumalpalayam naar Okkur, ± 200 km (dat betekent 5 uur met de auto!).

Enkele dagen in Okkur om daar de bouw van de school en alles wat daarmee samenhangt weer "in de vingers" te krijgen.

De bouw vordert goed en de kwaliteit is naar behoren. Men heeft met veel onderdelen gewacht tot mijn komst waardoor ik veel heb uit te leggen aan de aannemer die geen woord Engels spreekt.

Zuster Bellarmine, mijn begeleidster fungeert als tolk en zo lossen we alle problemen weer op.

Een bezoek aan het nog zuidelijker gelegen kindertehuis in Venkatachalapuram had ik ditmaal niet ingepland om tijd te krijgen voor een bezoek aan enkele nieuwe plaatsen waar de zusters dringend een of ander gebouw of voorziening nodig hebben.



Okkur: schoolgebouw. Dak en borstwering in aanbouw.



Kamalapuram: opening kindertehuis (foto voorzijde).

Een nieuw project?

Virachilai: uitgebuite dagloners.

Eerst naar Virachilai. Dit is een dorp met een groot aantal high-cast grootgrondbezitters (waarvan de meeste nu in het buitenland wonen) en hun land door een zetbaas laten exploiteren, met de bedoeling daar een zo hoog mogelijk rendement uit te halen. De landloze low-cast dagloners worden hier meedogenloos uitgebuit.

Wanneer deze mensen, in een slecht oogstjaar met weinig werk, gedwongen worden om geld te lenen om te overleven is er geen bank die geld leent aan deze (niets bezittende) families. De landeigenaren willen dat wel, maar vragen soms 3% rente per maand. Veel mannen in dit dorp zijn dan ook gedwongen tot zgn. "bonded labour": lijfeigenen van hun werkgever en volkomen afhankelijk van hem. Voor de kinderen van deze arme families zijn de zusters een school begonnen om hen zodoende de kans te geven in de toekomst een leven als hun ouders te ontlopen.

De zusters hebben 1½ hectare grond gekregen met het verzoek er een school te starten. Ze hebben nu klassen 1 tot 4 en ieder jaar komen er 40 kinderen bij. Helaas is er nog steeds geen enkel gebouw voor de school. De lessen worden gegeven in en rond het klooster en de medische hulppost (de enige gebouwtjes die daar staan). Dringend behoefte dus aan een schoolgebouw, toiletgebouw en drinkwatervoorziening. Het terrein ruw opgemeten en de zusters gezegd dat we ons best zullen doen. Ondanks de hartelijkheid van de dankbare zusters geen vrolijk bezoek aan Virachilai.

Budalur.

Na een paar uur rijden komen we in Budalur (een middelgrote stad) aan.

De school hier functioneert prima maar is geheel ondergebracht in voorlopige en provisorische bouwsels. Toiletten voor de kinderen zijn van dezelfde orde: zeer primitief en onvoldoende.

De huidige schoolgebouwen staan op grond van het bisdom, en deze heeft een andere bestemming voor de grond. Derhalve dienen de zusters hun school te verhuizen naar een aangrenzend stuk terrein dat ze van het bisdom in eigendom hebben gekregen. Onze stichting wil voor deze nieuwe school zorgen met een toiletgebouw én drinkwatervoorziening.

Ik krijg een tekening van het terrein mee en meet daarop de situatie in van de bovengrondse hoogspanningsleiding, want deze moet aan beide zijden 6 meter vrij blijven.

Van Budalur is het maar een paar uur rijden naar het regionale bestuurscentrum van de zusters in Trichy. De zusters hebben hier vorig jaar een vrijstaand huis gekocht. Van hieruit onderhoudt Zr. Bellarmine het contact met de zuidelijke helft van de kloosters en behartigt zij ook de bouwzaken.

Ik heb dus veel met haar te maken. Ze is aardig, doortastend, leergierig en prima geschikt voor deze taak. Het voornaamste wat daar nu nog ontbreekt is een eigen vervoermiddel.

Aanbesteding van ons grootste project: Vandavasi.

Vanuit Trichy kom ik, 9 dagen na mijn vertrek, weer terug in Chennai en het St. Thomas hospital.

Twee dagen blijf ik daar en wil in die tijd de aanbesteding rond krijgen van ons grootste project tot nu toe, het hostel in Vandavasi.

Dit gebouw zal plaats gaan bieden aan max. 120 meisjesstudenten die daar een voortgezette beroepsopleiding volgen die de zusters geven.

Deze meisjes komen veelal uit verre plaatsen en kunnen daar voor twee of drie jaar wonen.

Dankzij een erfenis is het ons eindelijk (na meer dan 5 jaar) mogelijk geworden dit project uit te voeren. Het gebouw zal genoemd worden naar de voornaam van de overleden schenkster "Estella's Hostel for girls".

De onderhandelingen met de aannemer kunnen nog niet positief worden afgesloten en besloten wordt dan ook voor mijn vertrek opnieuw bij Fr. D'Souza bij elkaar te komen.

- Terug in Chennai heb ik de laatste meeting met Fr. D'Souza, Alex Jacob en de aannemer Mr. Sagaya Doss over het hostel in Vandavasi. Gelukkig komen we nu wel tot een akkoord en wordt de bouw aanbesteed. Afgesproken wordt om op korte termijn met de bouw te starten.

Opening van uitbreiding kindertehuis in Kamalapuram.

Nu staat nog een punt op mijn reisschema: een bezoek aan Kamalapuram in Andhra Pradesh, waar de uitbreiding van het kindertehuis klaar is en geopend zal worden.

Midden in de nacht komen we daar met de trein aan en worden opgewacht door 4 zusters, een stuk of zes meisjes en de chauffeur van de minibus, die ons naar het nieuwe kindertehuis brengt. Daar blijken de overige meisjes ook te zijn opgebleven om mij te begroeten.

Heel leuk natuurlijk maar zij moeten om 5 uur 's morgens weer opstaan en ik niet !

Voor de openingsceremonie op zondag was er voor het gebouw een afdak gemaakt (met tentdoek).

In de schaduw daarvan waren tafels en banken neergezet, zodat een groot gezelschap daar kon vertoeven. Dat bleek ook nodig want de zusters hadden het hele dorp uitgenodigd voor de middagmaaltijd. Speciaal bedoeld voor de armen om hen de gelegenheid te geven om eens goed en voldoende te kunnen eten. Er werd dankbaar gebruik van gemaakt.

Het officiële gedeelte, zoals gebruikelijk: inzegening door de pastoor, dansjes, toespraken en kransen omhangen, was gelukkig snel voorbij. Hierna konden de gasten het gebouw bezichtigen.

Iedereen (vooral de kinderen natuurlijk) was tevreden en blij. Zij hadden zich tijdens de bouwtijd erg moeten behelpen. Hun nieuwe woonsituatie is er nu echt enorm op vooruitgegaan en daar zijn ze heel erg blij mee.

Ikzelf was ook tevreden met de nieuwbouw maar, zoals gebruikelijk, had ik een lijst met aanmerkingen gemaakt en wilde deze met de aannemer bespreken. Het bleek echter dat de man kort daarvoor het feestterrein in enigszins benevelde toestand had verlaten !

De zuster zou de lijst dan later wel met hem opnemen om de laatste onvolkomenheden bij te laten werken.

Na mijn laatste meeting in Chennai (zie vorige pagina) werd ik 's avonds laat naar het vliegveld gebracht alwaar het Sabena-toestel wacht en mij non-stop naar Brussel brengt.



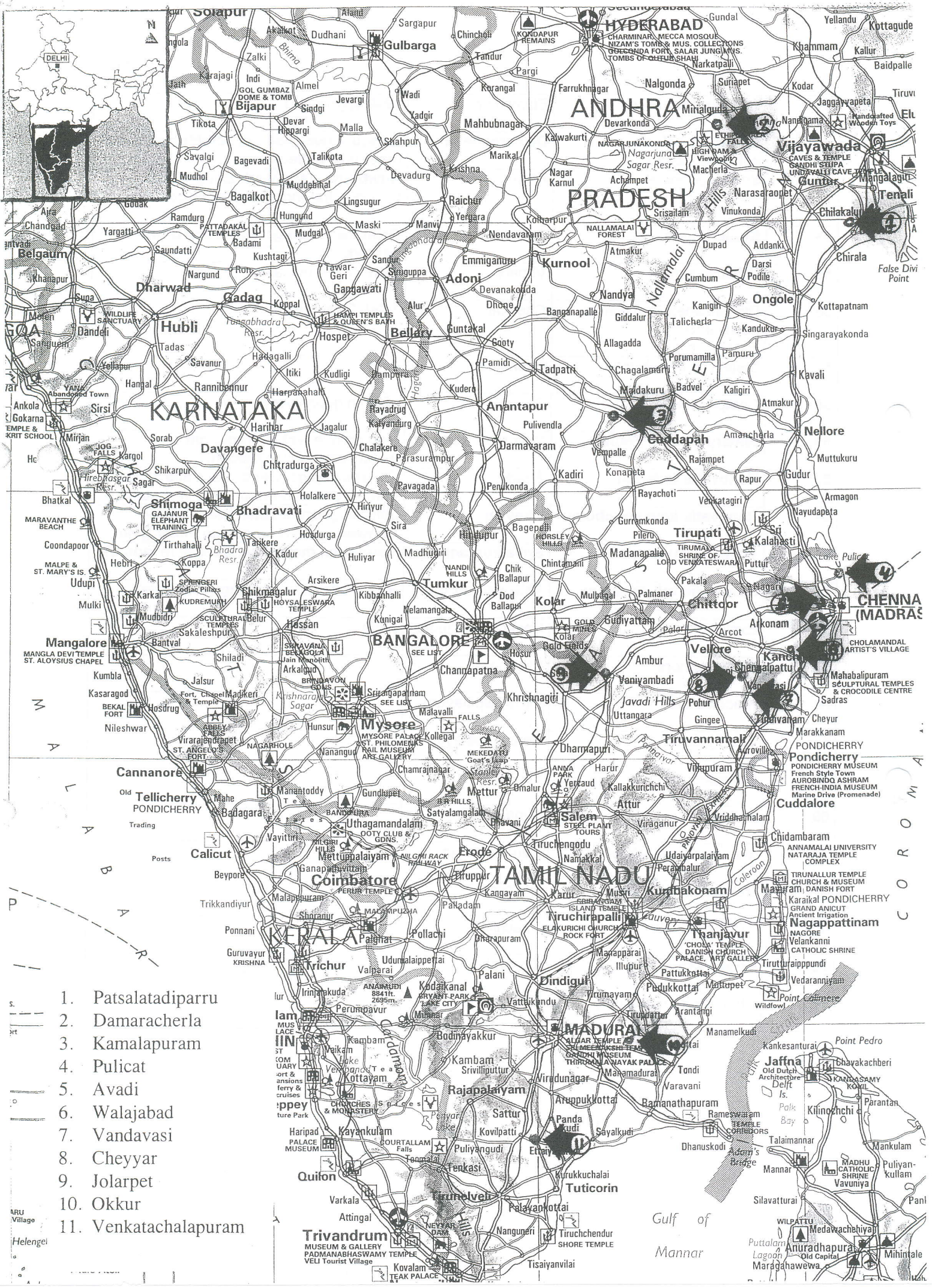
Kamalapuram: opening kindertehuis.

Overzicht projecten:

Project nr.	Naam project	Plaats project	Situatie
1	Lucia's Home for Children	Avadi	Meisjes maken het uitstekend; er zijn jongere kinderen bij gekomen.
2	Childrens Home & 6 classes	Vepery Chennai	1995 in gebruikname; onderhoud naar tevredenheid uitgevoerd.
3	Lucia's Home for the aged	Elambalur	Afspraken over ziekenkamers, werk kan worden uitgevoerd.
4	Toiletbuilding for school & 2 classes	St. Thomas Mount Chennai	1994 in gebruikname
5	Social Centre for women	Ennore	1993 in gebruikname
6	Laboratory & Pharmacy St. Thomas Hospital	Chennai	1993 in gebruikname
7	Toiletbuilding for school	Adambakkam Chennai	1995 in gebruikname
8	Children's Home	P.T. Parru	Schilderwerk klaar; terreinverharding moet nog gemaakt worden.
9	Typewriting & tailoring institute	St. Thomas Mount Chennai	1996 in gebruikname
10	Convent	P.T. Parru	1999 in gebruikname. Schilderwerk klaar, generatorruimte gebouwd.
11	Renovation sanitary boarding	Perambalur	start bouw 1997
12	Watersupply & sanitary provisions-boarding	Kamalapuram	1997 in gebruikname
13	Study & multipurpose hall	Pulicat	Mogelijk krijgen zusters toch bouwgrond, afwachten.
14	Renovation building boarding	Thiruvallanthurai	1996 in gebruikname
15	Watersupply and toiletbuilding and convent	Okkur	Aannemer kan beginnen aan toilet/wasruimte.
16	Sanitary for boarding	Thiruvallanthurai	1998 in gebruikname
17	Convent	Elambalur	1996 in gebruikname
18	Student's hostel	Vandavasi	Aannemer geselecteerd, bouw aanbesteed, fundering begonnen.
19	Second floors on 2 children's homes	Cheyar	1997 in gebruikname
20	530 blankets for childrens homes (SK)	Cheyar	1996 geleverd
21	Toiletbuilding for school	Ennore	1999 in gebruikname
22	Hospital renovation	Kamalapuram	1997 in gebruikname
22A	Hospital (exploitatie f 33.000 over 3 jr) (SK)	Kamalapuram	1996-1997-1998
23	Renovatie gebouw & schoolgate	Vandavasi	Gebouw functioneert uitstekend, bestrating moet worden afgewerkt.
24	Children's home	Venkatachalapuram	1999 in gebruikname. Alles functioneert goed.

25	Bromfiets (MIVA)	Okkur	1996 geleverd
26	Autorikshaw (MIVA)	Ennore	1996 geleverd
27	Waterproject (SK)	Vellore	1997 in gebruikname
28	Hospital	Tundla	
29	St. Thomas Hospital (SK) (drinkwatercarrier)	Chennai	1996 in gebruikname
30	VOC	Pulicat	Geen duidelijke vorderingen, misschien in januari.
31	Verzorging kinderen (SK)	Vandavasi	1997
32	Toiletten school	Pulicat	Onduidelijk of zuster bouwgrond krijgen.
33	5 Toiletten (bevolking:SK)	Pulicat	1998 in gebruikname
34	Toiletten school (SK)	P.T. Parru	Toegangspad naar gebouw nog niet aangelegd, budget ontoereikend.
35	Computer Centrum (Comide)	Vepery	1997 in gebruikname
36	Computer Centrum (Comide)	Vandavasi	1997 in gebruikname
37	Renovatie toiletten boarding	Vandavasi	
38	Metselaar	Pulicat	1998
39	Dispensary exploitatie (SK)	Vellore	1998,1999,2000
40	Afrastering	Biridur/Vandavasi	<i>start bouw 1998</i>
41	Toiletgebouw	Pathiavaram	<i>vervallen</i>
42	Waterpomp	Bapanthangal (Cheyar)	1999 in gebruikname
43	Trainingscentrum (Comide)	Vandavasi	1998 in gebruikname
44	Computercentrum (Comide)	St. Thomas Mount Chennai	1998 in gebruikname
45	Bomenplantproject (SK)	Biridur/Vandavasi	1998 opgeleverd. Behoeftte aan 2 waterpompen en stroomvoorziening.
46	Uitbreiding Children's Home	Kamalapuram	Klaar en in gebruik, schilderwerk slordig: wordt schoongemaakt. Wegverharding wordt aangelegd.
47	Toiletvoorziening Tamil-medium school	Walajabad	1999 in gebruikname
48	Vernieuwing kloosterdak	Thiruvanthurai	1999 in gebruikname
49	Toiletbuilding English medium school	Walajabad	1999 in gebruikname
50	Exploitatie Social Centre (SK)	Ennore	1998,1999,2000

51	Coconut plantation (SK)	Elambalur	1999 opgeleverd
52	English medium schoolbuilding	Damarachella	Gebouw ziet goed uit, schilderwerk moet nog gebeuren.
53	Schoolgebouw	Okkur	Ruwbouw klaar, werk ziet goed uit. Centrale hal moet nog gebeuren.
54	Kindertehuis	Jolarpet	Grondaankoop gerealiseerd; bouw is gestart.
55	Toiletten school	Vepery	1999 in gebruikname
56	Dispensaries St. Thomas hospital (SK) Exploitatie	Chennai	1999, 2000, 2001
57	Dispensary exploitatie	Poonamalie	1999
58	Compoundwall	Cheyyar	1999 in gebruikname
59	Waterputten uitdiepen	Metrosapuram	Nog enkele weken nodig om waterputten uit te diepen.
60	Renovatie toiletten	Avadi	Toiletgroep geopend. Voor 600 kinderen sanitaire voorziening sterk verbeterd.
61	Renovatie keukengebouw	Cheyyar	2000 in gebruikname. Werk bijgebouwen vordert langzaam, maar goed.
62	Toiletgebouw	Srivaikuntam	Begonnen met bouw, bezoek in januari.
63	Renovatie toiletgebouw	Thiruvallanthurai	Renovatie in volle gang, gaat goed.
64	Exploitatie	Venkatachalapuram	2000
65	Ziekenkamers	Elambalur	
66	Kindertehuis	Perumalpalayam	
67	Toiletgebouw	Perumalpalayam	
68	Toiletgebouw	Thurayur	
69	Toiletgebouw	Budalur	
70	Verdieping op school	Damaracherla	
71	Verdieping op school	Walajabad	
72	Schoolgebouw	Virachilai	
73	Toiletgebouw	Chebrolu	
74	Studiezaal en boarding	Perambalur	



1. Patsalatadiparru
2. Damaracherla
3. Kamalapuram
4. Pulicat
5. Avadi
6. Walajabad
7. Vandavasi
8. Cheyyar
9. Jolarpet
10. Okkur
11. Venkatachalapuram